

Samenes Venn

Organ for Norges Samemisjon nr. 7 – 2006 Årgang 81

Sangen min

Sommer!

Jeg har gått og nynnet på denne sangen i det siste. Er jo så takknemlig over at jeg skulle få oppleve ”enno ein vår”, og gledet meg over at naturen våknet til nytt liv. Denne sangen skildrer så godt hva jeg føler. Jeg trodde dette var en ny sang, men den er fra 1889. Våren og sommeren var et under også den gang! Og det siste verset skildrer *håpet, det evige livs håp!*

*Så grønn en drakt, så rik en duft
har smykket dal og enger!
Nu strykes ømt av lys og luft
de fagre urtesenger.
Hør lundens sus og bekkens brus
forkynne hva som kommer:
Omsider blir det sommer!*

*Sin lykke, fred og sommerfryd
må yre fugler prise.
I mark og skog fra nord til syd
de jubler frem sin vise.
Hør håpets klang i deres sang,
i hymnen de lar kvede
fra blomstereng og rede.*

*Men du, o Gud, som gjør vår jord
så skjønn i slike stunder,
gi at jeg akter mest ditt ord
og nådens store under!
Som blomst og løv blir muld og støv,
skal vi og verden fare,
men Herrens miskunn vare.*

*Alt kjød er gress og flyktighet,
det tæres fort av elde.
Kun du, Treenig majestet,
er evig i din velde!
Med sjel og kropp skal jeg stå opp
og blomstre i ditt rike,
når denne jord må vike.*

*La falme verdens prakt og glans,
la all dens lyst forsvinne.
Min venn er min, og jeg er hans,
vår kjærlighet skal vinne!
Så syng det ut: Snart skaper Gud
en sommer uten make
og gir oss alt tilbake!*

Hilsen
Oddbjørg Karlsaune, Åffjord

PS: Visste du at denne sangen regnes for Sveriges nasjonalsang nr.2? Red.

Sven Viste 70 år

Tekst og foto:
Stein Ingvar Kalviknes

Sven Viste, Randaberg, fylte 70 år 13. juni 2006. Vi i Samemisjonen vil gratulere med vel overstått 70-årsdag. Åremålsdagen ble feiret sammen med slekt og venner lørdag 17. juni på Randaberg Forsamlingshus.

Vi som har fått lært Sven å kjenne, har fått oppleve at han er en dyktig og humorfylt medarbeider. Han er vidsynt og har et bredt engasjement i kristen sammenheng. Sven har nå i flere år vært med i kretsstyret for Norges Samemisjon og har sammen med sin kjære Jenny fått bety mye for dette arbeidslaget både lokalt på Randaberg, i kretsen og på Nordlys

Misjonssenter. Det vil vi takke dere for.

Sven har en bærende og fantastisk sangstemme. Han synger i mange sammenhenger og kan synges med de fleste. Sven har vist stor troskap mot de natur- og nådegaver Herren har gitt ham. Det er ikke vanskelig å merke at han vil noe med sangen. Han vil ha fram et klart Kristus-vitnesbyrd. Gjennom sin mektige fremførelse av de evangeliske og sjelesørgiske sangskattene vi har fått, har Sven fått bære fram et sterkt vitnesbyrd om gleden i Kristus til frelse, oppbyggelse, trøst, oppmuntring og glede for mange.

Vi har lagt merke til at han også har en fin måte å være tydelig på. Han er jordnær, har et smittende humør, en villig ånd til å tjene, har en

optimistisk tone og preges fortsatt av det gode humøret.

Da Sven feiret dagen, ville han ikke ha noen gave til seg selv. Han ville at gavene skulle deles likt og gå til arbeidet på Kola og Lailas arbeid i Kamerun. Gavene strømmet inn og summen ble på hele kr. 31.000,00. Vi vil benytte anledning til å takke for en fantastisk gave til arbeidet.

Vi vil takke deg, Sven, for troskapen i tjenesten i Guds rike og ønsker deg og Jenny Guds rike velsignelse over dagene Herren vil gi dere. Vi håper dere får mange gode år fremover. Det er godt å vite at Herren sier: ”Se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende”.

Noen smakebiter fra INNHALDET

ALF K. TELLEFSEN

har blitt hedret med Kongens
fortjenestemedalje

6

GENERAL MAGNE

runder straks de 60

8

KRETSMØTE BERGEN

9

KRETSMØTE TRØNDELAG

10

Wenche og Odd Berg
inviterte til

SOMMERSTEVNE

12

STEVNE PÅ HÅRR

for 68. gang

13

SØRSAMISK VÅRTREFF

på Nerskogen

14

Hvordan er det å flytte fra St.
Petersburg til Lovozero?

MØT VASLILJ

15

FORSIDEBILDET

minner oss om at det er
innhøstingstid.

Foto: Bjørg Hernes.

På grunn av at julinummeret er sløffet, vil det i dette nummeret være en del stoff som har ligget en stund. Savner du fremdeles noen reportasjer, må du ikke fortvile! Septemhernummeret kommer om ikke så lenge, og vi har mye spennende på lager.

På lederplass

Videre fram med ny kraft!

Sommeren 2006 vil snart ebbe ut, og en ny høst står for døra. Hva tenker du når du prøver å se for deg de oppgaver og utfordringer du tror ligger foran deg denne høsten? Er du full av iver og pågangsmot, eller synes du at du har lite mot og små krefter?

Vi som arbeider i Samemisjonen har mye å glede oss over. Vi får stadig stå i et rikt og meningsfylt evangelisk arbeid i Norge, og det er fint å møte mennesker som takker for det gode budskap våre arbeidere har brakt dem. Og vi fylles med takk når vi tenker på den blomstrende og engasjerte tjeneste vi stadig får stå i blant samene på Kola.

Vi gleder oss over alle de gode gavene som kommer inn fra trofaste misjonsvenner i nord og sør. Men samtidig som vi gleder oss og fylles av takknemlighet, må vi konstatere at det ikke kommer inn nok midler til å dekke alle utgiftene. Og når en begynner å tenke på dette, kan det komme noen tunge tanker som ikke er gode å hankses med. Det kan skje hos oss som arbeider på hovedkontoret, det kan skje blant dem som arbeider i kretsene og foreningene. Hvorledes vil det gå med oss? Vil vi få nok midler til å fortsette vårt arbeid?

Midt i alt dette kjenner vi at vi har behov for å få påfyll av nye krefter, ny kraft. Det var vel også tilfelle med Jesu disipler etter at han hadde gitt dem dåps- og misjonsbefalingen. Hvorledes ville det gå med dem og deres veldige prosjekt? De skulle jo dra ut i all verden og gjøre alle folkeslag til Jesu disipler. Ville det være mulig etter at Jesus hadde dratt sin vei? De var jo alminnelige hverdagens menn, og hva hadde de å stille opp med i forhold til de åndsstrømninger som gjorde seg gjeldende i år 33?

Den oppstandne Kristus gav dem selv svaret en dag han spiste sammen med dem. Han sa: *"Men dere skal få kraft når Den Hellige Ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner i Jerusalem og hele Judea, i Samaria og like til jordens ender."* Ap.gj. 1,8.

Bibelen forteller at løftet gikk i oppfyllelse. På den første pinsedag i kirken historie ble Den Hellige Ånd utgytt over disippelflokken, og de fikk del i en kraft som ikke forlot dem så lenge de levde. Ånden gav dem lys over Ordet, så de fikk se det klart og bære det fram med styrke og overbevisning. De fikk kraft til å være til hjelp for mange tusen mennesker. De fikk kraft til å gå de mange motbakkene, og tåle harde dager i fengsel. De fikk kraft til å bære martyriet for sin tros skyld.

Men også vi som lever nå, kan få tro at Den Hellige Ånd er i virksomhet blant oss i dag. Vi fikk Den Hellige Ånds gave i dåpen, og når vi leser Ordet og hører Ordet, er Ånden nær og forklarer det for oss. Og i de tunge stunder i livet er Ånden nær og gir oss ny kraft.

Herren har stadig mer å gi deg og meg ved sin gode Hellige Ånd. Den kraftbeholderen går aldri tom. Den har stadig noe å gi til trette mennesker som kjenner på at de har liten kraft. Og den har mye å gi til trette, tafatte medarbeidere i Samemisjonen som undres på hvorledes det kommende år vil arte seg.

Så er det overmåte viktig at du og jeg er tilkoblet denne kraftkilden. Jesus sa: "Uten meg kan dere intet gjøre." Johs. 15,5. Og ut fra Bibelen ser vi også at arbeidet i Guds rike er nytteløst uten Åndens lys og kraft. Derfor må du og jeg bestrebe oss på å leve i Ordet og bønner, slik at Herren kan få tale til oss og gi oss Åndens lys over Ordet og kraft til våre liv. Vi må søke inn i den kristne forsamling, og knele ned ved nattverdbordet, der vi kan få ny nåde og ny kraft til livets kamp og troens strid.

Videre fram med ny kraft! Det er et fint motto for denne høsten og vinteren. La oss be om at det må bli en realitet for den enkelte av oss og alle som arbeider i Samemisjonen.

Magne Gamlemshaug
Gen.sekr.

Rohkos

Jesus dáhttu buot guođđit

Luk. 9,57-62

Teaksta:
Rignor Hølmo
Ill.: Frode Kalleland
Sámás:
Rávdná Turi Henriksen

Go mun lohken dán teavstta, de jurddašin: Na movt dál? Ja dan jurddašin guovtti siva dihte: 1) Dáhtungo mun guođđit buot ja čuovvut Jesusa? (Árvideamis de in dáhto, mun jurdilin) ja 2) dán teavsttas ii leat álki rohkosa čállit.

Teavstta álggugeahčen gullat muhtima gii roahkkadit beakkohii Jesusii: "Mun áiggun čuovvut du gosa ihkinassii don manažat." Ángirvuođas lihkahuvvon olmmoš fargga sáhtá dadjalit stuora sániid. Jesus fuomášuhtá sutnje ahte dát gáibida olu. "Olbmobártnis ii leat sadji gos vuoinnastahtášii oaivvis." Dát eallin mearkaša ahte eallit biehttaleami siste. Mii muitit maiddá Biehtára sániid ahte son ii áiggo goassege biehttalit Jesusa. Dakka mañnil lei son juo biehttalan su.

Nuppi earái celkkii Jesus ahte čuovo mu, muhto sus lei eará doaibma maid galggai bargat álggos. Otná teavsttas lei hávdádeamis sáhka. Jesus vástida ahte sárdnidit Ipmila riikka lea mávssolaččat.

Goalmát olmmái dán teavsttas dáhtui áinnas čuovvut Jesusa, muhto áiggui vuos dearvuodaid dahkat ráhkkásiiguin. "Ii oktage gii bidjá giedas bealdoruovdi ala ja geahčasta mañás, leat dohkálaš Ipmila riikii," vástida Jesus.

Mii áinnas dáhtošeimmet geahčestit mañás ja oaidnit mii mis lea dál ja mii lea leamaš. Lot oktan eamidiin ja nieiddaiguin beasai eret Sodomas áigge bále, dan botta go rišša ja dolla arvvi gávpoaga badjel. Dáiddii Lot eamit hálidan oaidnit mii su mañábealde dáhpáhuvai dahje hálidii muitit dan maid lei guođđán. Son geahčestii mañás, ja šattai sáltebázzin.

Mii dávjá geahčestit mañás ja eatge joavdda viidáseappot. Go Jesus rávká min čuovvut iežas, de mii vihkedallat

maid dat mearkaša midjiide. Oallugat gávnahit ahte lea ilá olu maid ferte biehttalit ja eaige vällje Jesusa, dahje dego vurkejit su "mañit áigái". Dáiddán mun su čuovvut mañnil – seamma ládje go dat olmmái guhte álggos fertii hávdádit áhčis – dasto go eará dehálaš bargguiguin lei geargan. Dilli lea nappo dainna lágiin ahte álohii čuožželit dehálaš barggut. Movt dalle maná Jesusa rávkojuumiin?

Dahje mii geahčadit mañás buriide áiggiide go lei álki olbmuid čohkket Ipmila sáni gullamii, dallego lei nealgi Ipmila Sárnái, dallego lei morráneapmi, dallego mišuvnna bargu ovdánii, dallego Ipmilballu lei stuorát go dál.

Leatgo jorgon eatnama bealdoruovdiiguin dahje plogain? Ovdamearka dihte juogo burruin, heasttain dahje traktoriin? Mu mánnávuodas galggai min ruovttus eadni ja mii, nieiddat, leat heastan ja áhčči stivrii ploga. Muhto beroškeahhtá makkár šibit geassá ploga, de ferte goittot ovddasguvlui geahččat. Dalle šaddá plogaluodda njuolga. Jus geahčat mañás, de šaddá luodda moalkái.

Son gii searvá viehkamiidda, ferte smiehttat bohtosa. Ii leat ávki muittašit ovdeš olahusaid. Jus mii galgat nagodit Jesusa čuovvut, de fertejit min čalmmit leat jorgaluvvon su guvlui. Son celkkii máhttájeddjiide: "Ja dii diehtibehtet geainnu dohko gosa mun manan." Sii nimmoredje. Son čilgii: "**Mun** lean geaidnu."

Leatgo **don** dáhtolaš guođđit buot Jesusa dihtii? Vai leatgo don Bávlosa lágán gii gaikojuvvui guovtte guvlui go hálidii dahkat dan mii buorre ja riehta lei, muhto ii nagodan dahkat eambo dan bahá? Suorganemiin fertet jearrat: "Movt galggan mun bestojuvvot? Mun in nagot guođđit buot!" Jus don leat ollen suorganit, dalle lea doaivva. Olbmuide dat lea veadjetmeahtun, muhto Ipmilii ii leat mihkkege veadjetmeahtun. Dovddas ahte don it nagot maidege iežat fámus, dovddas dan Jesusii, ja divtte su láchit geainnu. Ja okta su oallut lohpadusain čuodjá ná: "Juohkehaš gii lea guođđán ruovttus dahje vieljaid dahje oappáid dahje áhči dahje eatni dahje mánáid dahje bealdduid mu nama dihtii, son oazžu mánggagardásaččat ruoktot ja árbe agálaš eallima." (Matt.19,29).

Andakt

Jesus krever alt

Tekst: Rigmor Hølmo
Ill.: Frode Kalleland

Luk. 9, 57-62

Da jeg leste denne teksten, tenkte jeg: Hjelp! Og det av to grunner: 1) Er jeg villig til å ofre alt for Jesus? (Det slo meg at jeg antakelig ikke er det.) 2) Denne teksten blir det ikke enkelt å skrive andakt over.

Først i teksten møter vi en som freidig utbasunerer til Jesus: "Jeg vil følge deg hvor du så går!" I begeistringens rus er det fort gjort å ta munnen full. Jesus gjør ham oppmerksom på at det vil bli krevende, for "Menneskesønnen har ikke noe han kan hvile hodet på." Det vil bli et liv i forsakelse. Vi husker også Peters ord om at han aldri ville svikte Jesus. Ikke lenge etter var sviket et faktum.

En annen fikk oppfordringen om å følge Jesus, men han hadde andre ting han måtte gjøre først, i dagens tekst gjaldt det en begravelse. Jesus svarer at å forkynne Guds rike er viktigere.

En tredje person i teksten ville gjerne følge Jesus, men måtte først få ta farvel med sine kjære. "Ingen som har lagt hånden på plogen og ser seg tilbake, er skikket for Guds rike," svarer Jesus.

Vi har lett for å se oss tilbake og ta et overblikk over det vi har eller har hatt. Lot med hustru og døtre kom seg ut av Sodoma i tide mens svingel og ild regnet over byen. Kanskje ville Lots hustru se hva som skjedde bak henne eller hun ville minnes det hun hadde reist fra. Hun så seg bak, kom ikke lenger, men ble til en saltstøtte.

Vi ser oss også ofte tilbake og kommer ikke lenger. Når det gjelder kallet om etterfølgelse, tar vi et overblikk over omkostningene. Mange finner ut at forsakelsene blir for store og velger bort Jesus eller setter ham "på vent". Kanskje jeg skal følge ham senere - slik som han som måtte begrave sin far først - når andre viktige ting er unnagjort. Saken er imidlertid at viktige ting alltid vil dukke opp. Hva da med Jesu kall?

Eller så ser vi tilbake til de gode tidene da det var lett å samle folk om Guds ord, da det var hunger etter Ordet, da det var vekkelse, da misjonsforeningslivet blomstret, da Guds frykten var større.

Har du prøvd å kjøre en plog? Enten med okse, hest eller traktor foran? I min barndom måtte mor og vi døtre være hester mens far styrte plogen. Men samme hvilket trekkdyr som brukes, er det viktig å se framover.

Da blir plogfuren rett. Har du blikket festet bakover, vil den bli krokete.

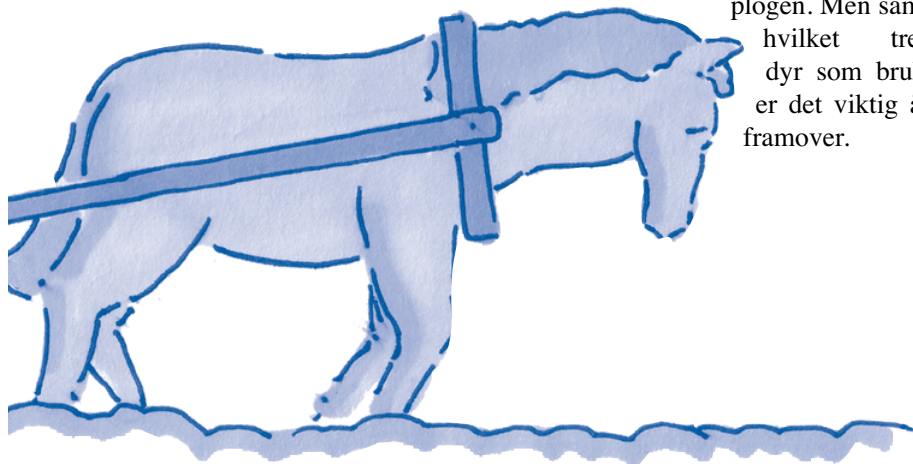
Den som deltar i et løp, må ha målet i sikte. Det vil ikke hjelpe å minnes tidligere bragder. Skal vi greie å følge Jesus, må vi ha øynene festet på ham. Han sa til disiplene: "Dit jeg går, vet dere veien." De protesterte. Han forklarte: "Jeg er veien."

Er du villig til å ofre alt for Jesus? Eller kjenner du deg lik Paulus som ble slitt mellom ønsket om å gjøre det gode og riktige, men ikke greide å gjøre annet enn det onde? Forskrekket må du spørre: "Hvordan skal jeg bli frelst? Jeg greier ikke ofre alt!" Har du rukket å bli forskrekket, er det håp. For oss mennesker er det umulig, men for Gud er alt mulig. Erkenn at du kommer til kort, bekjenn det for Jesus, la Ham så ta seg av veien. Og dette er et av hans mange løfter: "Enhver som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller far eller mor eller barn eller åkrer for mitt navns skyld, skal få mangedobbelt igjen og få evig liv i eie." (Matt.19,29)

Grundtvig gir oss følgende råd i Landstads rev. salmebok nr.475:

*Har hånd du lagt på Herrens plog,
da se deg ei tilbake. Se ei til verdens
trylleskog, ei Sodomsfrukt må smake!
Men pløy din fure, så Guds sæd, er
jorden tørr, så gråt og bed! Vil gråten
kvele røsten, så tenk på gylne høsten!*

*Men skjer det enn du ser deg om –
for vi er alle svake – din Frelsers kall
straks i hu kom, gjør ei et skritt til-
bake! Tilbake vender livet ei, tilbake-
gang er dødens vei. Om hastverk fall
deg brakte, så lær kun å gå sakte!*

Stor heder til Alf Kristian Tellefsen

Tekst: Magne Gamlemshaug
Foto: Trine Lernæs

Alf K. Tellefsen fikk tildelt H.M. Kongens fortjenestemedalje i sølv på et festsamvær på DSF-anlegget i Karasjok lørdag 17. juni, og i løpet av kvelden ble han gjenstand for stor takk og heder med tanke på hans 48 år som trofast og engasjert medarbeider i Samemisjonen. Ca. 100 personer deltok på arrangementet.

Ordfører Kjell Sæther har overrakt medalje og diplom tolket av Elen Sara Sandvik Moen.

Ordføreren kom med medaljen

Det var ordfører Kjell Sæther som brakte medaljen til DSF-anlegget, og i sin tale før medaljeoverrekkelsen tok han utgangspunkt i den søknad Samemisjonen hadde sendt til Kongen, og det brevet som hadde kommet fra Fylkesmannen i Finnmark. Ordføreren berømmet Alf K. Tellefsen for hans mangeårige trofaste tjeneste til beste for det samiske folk, og han festet den blanke medaljen på det venstre jakkeslaget til Tellefsen

under kraftig applaus fra forsamlingen. Tellefsen fikk samtidig overrakt det medfølgende diplom, og han fikk melding om at han sammen med sin kone ville bli invitert til en mottagelse på Slottet, der han vil få anledning til å takke for medaljen. Mot slutten av seremonien ble Astrid Tellefsen også kalt fram, og det var mange som benyttet anledningen til å ta bilder av det lykkelige og godt samarbeidende ektepar.

Tale ved generalsekretær

Etter medaljeoverrekkelsen holdt Magne Gamlemshaug en tale der han ønsket Tellefsen til lykke med Kongens fortjenestemedalje. Han berømmet ham for hans trofaste og engasjerte virke som predikant i Finnmark, kretssekretær i Stavanger krets og Sørlandet krets, radiomedarbeider og redaktør i Radio DSF, og

Generalsekretæren har overrakt blomster.

inspirator for Samemisjonen i skrift og tale. Tellefsen ble også takket for sitt samfunnsansvar, idet at han hadde vært med i både kommunestyre, formannskap og menighetsråd mens han hadde vært bosatt i Karasjok.

Gamlemshaug la særlig vekt på Tellefsens engasjerte forkynnertjeneste, det programskapende arbeid i Radio DSF, og hans mangeårige tjeneste blant reingjeterne på vidda.

Selv om Alf Kristian var den som formelt fikk medaljen, har fru Astrid stått ved hans side i tykt og tynt og kan godt innkassere en del av æren.

I september 2001 hadde Tellefsen sammen med fem dyktige tolker bidratt til å produsere 2035 program i serien "Gæidnu Biibala Čáđa/Veien gjennom Bibelen". Da var hele Bibelen gjennomgått, og dette var et stykke arbeid som vitnet om både engasjement, pågangsmot og pionerånd.

Gamlemshaug hadde også med et avsnitt der han takket Astrid Tellefsen for den trofaste tjeneste hun hadde utført som hjelper og støtte for sin mann gjennom mer enn 40 år, og før generalsekretæren rundet av, overrakte han ekteparet Tellefsen hver sin blomsterbukett og en skriftlig hilsen.

Flere taler og hilsener

Landsstyrets formann Arvid Nilssen ønsket å bære fram en hilsen og takk fra det brede lag i Samemisjonen, og samtidig som han ønsket til lykke med medaljen, takket han Tellefsen for alt det han hadde betydd som predikant, radiomedarbeider og inspirator i nord og sør.

Aslaug Dervola fulgte opp med en hilsen på vegne av Finnmarksrådet, og hun takket for et godt samarbeid med sikte på å tilrettelegge den evangeliske innsats i Finnmark. Hun løftet fram flere sider ved Tellefsens engasjerte og vidtrekkende virke, og både Alf Kristian og Astrid fikk sin velfortjente takk.

Nå var det Alf Kristian sin tur til å bære fram sin hilsen og takk. Først takket han Samemisjonen som hadde tatt initiativ til å søke om Kongens fortjenestemedalje for ham, og han takket ordføreren for gode og vennlige ord i forbindelse med overrekkelsen. Han takket også for alle de gode ordene som var formidlet av Samemisjonens representanter, og deretter stanset han ved noe av det han hadde opplevd gjennom sine 48 år som arbeider i Samemisjonen. Han takket for rike og spennende år i Samemisjonens tjeneste, og han takket for at han var blitt så godt mottatt i lokalmiljøet i Karasjok.

Stort misjonsoffer

Da Tellefsen var ferdig med sitt innlegg, ble det etter Tellefsens eget ønske tatt opp et misjonsoffer til Same-

misjonen. Det kom inn vel 8.600 kroner, og vi takker hjertelig for gaven til misjonen.

Bidos og bløtkake

Etter ofringen var det tid for festmiddag, og driftslederne Bjørg og Inge Augustad med hjelpere vartet opp med bidos og bløtkake. Det ble båret fram flere hilsener under middagen, og vi la særlig merke til de gode ord som ble formidlet av Tellefsens sønn nr. 2, Øystein Tellefsen.

Lysbilder og hilsener

Etter en lang og god matpause viste redaktør Jan Ove Krutvik en serie med lysbilder der kveldens hedersgjest sto i fokus. Vi fikk se den helt unge Tellefsen, og vi fikk være med ham gjennom hans mangeårige virke inntil i dag.

Prost Hellesøy brakt en hilsen på vegne av Den Norske Kirke, og han takket for et godt samarbeid gjennom mange år. Senere fikk vi bl.a. en frisk og frodig hilsen fra Ronsen-Ånde (Anders Utsi), som takket Tellefsen for hans omfattende og meget viktige evangeliske virke blant fjellsamene på vidda. Han sa bl.a. "Tellefsen har talt Guds ord på en slik måte at det har festet seg i mitt hjerte." Han sa også at det var meget viktig å fortsette den evangeliske tjeneste blant reingjeterne på vidda.

Andakt og avslutning

Mot slutten av festsamværet holdt sokneprest og nestformann i Landsstyret Jesper H. Johnsen andakt der han løftet fram flere viktige moment i vår kristne tro. Og før det hele ble rundet av med Fadervår, velsignelsen og salmen "Å tenk når engang samlles skal", var det mange som måtte takkes.

Ordføreren ble takket for sin vennlige og positive medvirkning, Inge Augustad m/co ble takket for sin solide innsats i forbindelse med bevertningen, Margareth og Jan Ove Krutvik ble takket for sin medvirkning som pianist og lysbildeoperatør, og flere dyktige tolker fikk velfortjent takk for sin innsats. Sara Ellen og Leif Petter Grønmo og Elen Sara Sandvik Moen sto sentralt i denne sammenheng.

Alf K. Tellefsen bar fram en stor takk for alt som var gjort for å gjøre arrangementet til en festkveld, og til slutt ble det rettet en varm takk til alle dem som hadde møtt opp på misjonsfesten.

Da festsamværet var slutt, hadde vi vært sammen i fire timer. Men selv om klokka var 23, lyste sola ennå rødgul og blid over Karasjok. Og ettersom det var midnattsol på den tiden, trøstet Gamlemshaug folket med følgende ord: "Det er ennå lenge til sola går ned."

Astrid og Alf Kristians familie gleder seg også over hederen.

Magne Gamlemshaug 60 år

Magne Gamlemshaug fyller 60 år 10.09.06. Gjennom mange år har Magne vært vår trofaste og utholdende generalsekretær i Norges Samemisjon. Trofast, omgjengelig, traust og arbeidsom er ord som passer for Magne når vi nå skal markere hans 60-årsdag. Magne er en god leder, en glad og

frimodig forkynner som peker på Kristus både til oppmuntring og til tjeneste i Guds rike.

Kjære Magne!

På vegne av hele "samemisjonsfamilien" i hele vårt land, på Kola og fra landstyret i Norges Samemisjon ønsker vi deg til lykke med

60-årsdagen. Vi takker deg for tjenesten i vår sammenheng så langt, og ønsker deg og din kjære Aud fortsatt Guds velsignelse over tjenesten også i dagene som kommer.

Arvid Nilssen
Landstyreformann

Magne Gamlemshaug

– den snille mannen

Av Thor Henrik With
Ass. generalsekretær
Foto: Agnete Daae Qvale,
Bygdebladet

"- Magne Gamlemshaug? Å ja, den snille mannen." Det var nøkkelen til å tenke på rett person da én av Samemisjonens russiske medarbeidere ville vite hvem av disse nordmennene med fremmede navn det var snakk om. For dét slår dem som har hatt med generalsekretæren i Samemisjonen å gjøre: han er en utpreget vennlig og varm person. Den røslige sunnmøringen på 190 cm hever ikke stemmen, verken skriftlig eller muntlig. Men det betyr ikke at han er uten autoritet. Den har han opparbeidet på sin stillferdige måte gjennom et enestående 27-årig virke i Samemisjonen.

- Jeg er egentlig en evangelist i mitt hjerte, sier Magne Gamlemshaug med glød i stemmen. Han trives på talerstolen og på møtene, gjerne de små møtene. Dem blir det mange av i Samemisjonens virksomhet i grisgrendte strøk. At Samemisjonen har forkynnelse av evangeliet om syndenes forlatelse gjennom Jesus Kristus som et hovedanliggende, ligger Gamlemshaug sterkt på hjerte. Slik forkynner han selv. Og derfor går han også gjerne på besøk i sjelesørgerisk

hensikt, når han er i virksomhet i samiske strøk.

Han ble født i Haram på Sunnmøre. Den 10. september er det 60 år siden. En gryende karriere som speider tok brått slutt da den selvlagde "speiderhytta" på Gamlem brant ned. Med eksamen artium fra landsgymnaset på Nordfjordeid dro han til Oslo for å studere teologi. Der traff han også trønderjenta Aud. Det ble ekteskap av det møtet, og etter hvert fikk de tre jenter og to gutter. Mamma Aud har trofast vært det faste punkt hjemme mens pappa Magne har vært på sine utallige tjenestereiser. Selv om han vokste opp i et misjonssambandsmiljø, ble Norges Samemisjon tjenstesammenhengen for Magne Gamlemshaug. Riktignok etter noen år som residerende kapellan oppe ved den trønderske svenskegrensen, i Meråker, i et område med sørsamisk preg.

Gamlemshaug kan samisk. Det vil si nordsamisk, det samiske språket

som brukes fra Varanger til Harstad omtrent. Først lærte han det som nyltatt generalsekretær, gjennom et semesterstudium på Universitetet i Oslo, senere mer praktisk gjennom 27 års virke i det nordsamiske området. Nok til en hverdagslig samtale,

og til å forrette gudstjenestens liturgi. At han både kan og vil bruke språket er et signal om respekt for samisk språk og kultur, og blir satt pris på i samisk sammenheng. Men til prekenen bruker han tolk, også fordi det er tradisjon i nordsamiske områder.

Med sin sirlige håndskrift skriver Gamlemshaug både dokumenter og brev, det må ha blitt tusener gjennom disse årene. Hans nesten uunnværlige sekretær taster dem inn på maskin. Den som har fått et brev fra Magne Gamlemshaug, husker det. Klart og velformulert, sindig som mannen selv, og med en egen varme. Og nesten alltid med et velvalgt bibelord til slutt. Den snille mannen.

Gode historier fra prestatiden i Meråker eller fra egen eller andres tjeneste i Samemisjonen, dem har Gamlemshaug mange av. Når ikke administrative saker og annet alvor krever oppmerksomheten, forteller han dem gjerne. Han har en sjeldent god hukommelse både for stort og smått; gjelder det å tidfeste eller stedfeste en hendelse, er man aldri i tvil om at detaljene er korrekte. Men mest morer han sine tilhørere med

det pussige, det komiske og det underholdende. Som den gentleman han også er, blir poengene aldri flau eller ondskapsfulle. Men det hender han må sjekke om han har fortalt den historien en gang eller to før.

Som generalsekretær i Samemisjonen har han ledet en vanskelig nedbyggingsfase. Da han overtok roret i 1979, var tiden inne for at nordnorske kommuner kunne overta mange av de sosiale institusjonene Samemisjonen eide og drev. Etter hvert ble alle enten overtatt eller nedlagt. Og i Gamlemshaugs tid har organisasjonen fått merke det samme som alt annet frivillig arbeid de siste 25 år: det blir stadig vanskeligere å samle folk til organisasjonsarbeid. Han har fått erfare at én ting er å lede i medgang, å lede i motgang er noe ganske annet. I disse sikkert vanskelige prosessene har han hatt god bruk for sin store sindighet, og sin utpregede lojalitet mot organisasjonens valgte ledelse. En kan undre seg på hvordan han har greid å bevare pågangsmotet gjennom all nedbyggingen. Selv siterer han gjerne sin psykisk utviklingshemmede svoger: "Bi' råd", og

"Husk på Jesus!". Det gjør Magne Gamlemshaug. Og så blir det oftest en råd for uråd.

Evangelist kjenner han seg som, og presteviet er han også. Og i tillegg eier han en velartikulert barytonstemme. Alt i studietiden på Menighetsfakultetet gjorde den seg bemerket på turné for fakultetet med MF-kvartetten og MF-koret. Men alderen merkes ikke på sangen, tvert imot. Når han – alltid på oppfordring – stiller seg beskjedent fram med Sálbmagirje eller synger samiske eller norske åndelige sanger etter hukommelsen, er det meget vakkert - og dessuten oppbyggelig. En kunne ønske at han tok én til.

Magne Gamlemshaug er ikke kjapp til å ta ordet, han lytter gjerne. Men når han snakker, er det grunn til å høre. Han ser gjerne etter samlende løsninger og kompromisser: å storme barrikader er ingen idrett han trives med. Men når det virkelig gjelder, står han fast som en stabbestein.

En stødig og stor en.

Kretsårs møte for Bergen krets

"Se, hvor godt og vakkert det er når brødre bor fredelig sammen."
Salme 133,1

Ikke det at vi hadde noe som helst grunn til å krangle, men for misjonsvennene som var samlet til kretsårs møte for Bergen krets helgen 19. -21. mai, ble det en oppbyggelig og inspirerende helg der vi fikk kjenne velsignelsen av å få være sammen som kristne brødre og søstre.

Vel 45 personer var påmeldte, men lørdag var det en god del flere som etter hvert kom til på bibeltid, misjonssamling og festmøte, der assisterende generalsekretær Thor Henrik With var hovedtaler. Foruten ham deltok Odd Eivind Høyvik som forkynner på møtet fredag kveld, og kretssekretær Ronny Heimli som predikant og liturg på høymessen i Blomvåg kirke søndag formiddag.

På festmøtet lørdag kveld ble det også et hyggelig gjensyn og "gjenhørsel" med koret Kilden fra Vaksdal, som sikkert mange husker fra Landsmøtet i 2005.

Selv om Samemisjonen sliter økonomisk, og vi har mye å gripe fatt i, var det på ingen måte mismotets ånd som fikk råde denne helgen. Tvert imot var det en oppmuntret og inspirert gjeng med misjonsvenner som søndag ettermiddag dro hjem hver til sitt, takknemlig til Gud for alle hans velsignelser, og med takk til personalet på Fjell-Ly for god og vennlig forpleining.

NYTT KRETSSTYRE FOR BERGEN

I forbindelse med årsmøtet ble Bjørg Fjeldstad, Øygarden, og Kjell Sønstabø, Bømlø, valgt inn som nye medlemmer av kretsstyret. I tillegg til disse består kretsstyret av Jostein Rene, Alvhild Emberland, Ola Aarestad, Knut Erlend Rosvold, Barne- og Ungdomsrådets leder, Bent Are Hansen, og kretssekretær Ronny Heimli. Varamedlemmer er Eivind Rolfsnes og Aslaug Sivertsen.

Ronny Heimli
kretssekretær

Fest fra først til sist

Kretsmøte i Trøndelag

Tekst: Rigmor Hølmo

Foto: Jon Amundal

Allerede før kretsmøtet begynte, var vi opprømt, for det var så mange som hadde meldt seg på kretsmøtet! Og alle vi rundt 65 påmeldte ble ønsket velkommen til Bjørkly bedehus på Frosta av formann i Frosta smf., Jon Aunet, og hans medhjelpere den 22. april.

Tidligere har vi brukt å ha bibeltimen etter middagen, men erfaringen viste at taleren da måtte tale til en trøtt forsamling. Derfor tok vi like godt bibeltimen med det samme. Det var generalen selv som foredro den. Temaet var "Ordet lyser hele veien".

Vet dere at redaktøren for Radio DSF er trønder? Jan Ove Krutvik hadde sendt med hilsen til kretsmøtet, og forsamlingen kvitterte med en kollekt på kr.5.500,- til radioarbeidet i Finnmark.

VALGETS KVALER OVERSTATT

Av forsamlingen hadde 52 personer stemmerett. Disse bestemte at følgende skal sitte i kretsstyret de neste tre årene: Edel Skaalvik, Trondheim, og

Ida Alte, Nord-Statland. Fra før sitter Petter E. Skansen, Åfjord; Hanna Hogstad, Levanger; Haldor Sandrød, Singsås; Ann Kristin Gamlemshaug, Kolvereid, og Sigmund Ofstad, Rennebu. Brit Stavseth Nyeng, Frosta; Kari Melhus, Rissa, og Sonja Danielson, Meråker, fyller opp varamannsplassene.

Kirsti Holmen, Inderøy, og Geir Tommy Vang, Levanger fikk fornyet tillit til barne- og ungdomsrådet. Fra før sitter Janne Grete Amundal, Inderøy, og Jo Magnus Solberg, Sparbu. På varaplass kom Gjertrud Østvand, Rørvik; Odd Sigbjørn Ree, Skogn, og Kristina Hovstein Kruken, Leksvik.

HAR SAMEMISJONEN EI FRAMTID?

Sigfred Giskegjerde innledet til samtale og konkluderte raskt: **Ja**, det er bruk for Samemisjonen! Samemisjonen er til for "det lille folk", det samiske folk. Alle må få Guds ord på sitt morsmål. – Gud har en tjeneste for alle, uansett alder. Det nye livet

Jon Aunet, formann i Frosta smf., tar et tak i oppvasken.

lever i oss selv om kroppen forfaller. Misjonsfolket må se stort på tjenesten i Samemisjonen. Vi i Trøndelag bor midt i et område med samisk befolkning, blant det folket vi er satt til å tjene.

Natasja Vetsko delte sin personlige historie med oss. Hun ble møtt med evangeliet på et møte i Murmansk. En liten gruppe norske ungdommer sang og forkynte Guds ord. Det mektige budskapet hun fikk høre, forandret hennes liv.

Sigfred understreket igjen at vi må være trofaste i misjonstjenesten, så vil Gud gjøre resten. Han minnet om at Guds ord *aldri* vender tomt tilbake. Samemisjonen har kanskje rekrutteringsproblemer, men vi vet hvor vi skal gå med problemer og bekymringer: vi skal legge det på Herren!

Anton Vesterfjell kom med flere eksempler på hvordan Gud bruker sine tjenere både i Norge og i Russland, blant unge og eldre. Be om at

Kjøkkengjengen fortjener også mat. Det var godt å sette seg ned litt, nå! For etterpå blir det oppvask, kaffekoking og smøring av mat.

Kolagjengen satte mot i oss. F.v. Svetlana, Natasja og Sigfred.

Guds ord og bibler som spres i Russland, må bære frukt.

Jon Amundal fortalte om en 91 år gammel misjonskvinne som ikke "får lov" til å pensjonere seg. I Guds rike er det bruk for alle.

Kretsformann Petter Skansen la innover oss at vi må oppmuntre hverandre. For motløshetens ånd kommer ikke fra Gud.

MIDDAG, STREKK OG VEKKELSE

Vi kommer ikke utenom sodd og sviskegrøt når det er festmiddag på Frosta, og det smakte godt. Deretter tok mange en liten dupp i bilen, mens de våkne tok en dugnad på å kjøpe de siste loddene i Kolalotteriet. Det innbrakte forresten en bruttoinntekt på kr.50.000,-.

Etter hvert som folk våknet, samlet de seg i en felles takke- og bønnestund for Samemisjonen.

På misjonsfesten om kvelden had-

de vi faktisk regnet med mer folk fra bygda, men vi ble da 80-90 stykker

Bortsett fra russerne var disse blant de som hadde lengst reisevei. De kom fra Rennebu. Men hjem skulle de samme kveld, for dagen etter var det nemlig Kolafest i Rennebu med fullt bedehus og stormende jubel.

likevel. Liv og Tor-Odd Ulvin bidro med vakker sang. Gamlemshaug talte om motløshet, kraft, kjærlighet og sindighet. På festen ble det gitt kr.10.360,-.

"MIN KRAFT GIR JEG DERE..."

Vi må innrømme at det satte en ekstra spiss på kretsmøtet at vi ble tilgode sett med besøk fra Russland. Vi vet at de har masse å streve med der borte. Likevel var det **de** som satte mot i **oss**. Vi må ha tro til Gud. Han som hjalp Israelsfolket gjennom ørkenen, vil hjelpe Samemisjonen i dag. Kraften som var virksom 1. påskedag, er virksom i hver den som tror. Dette er en revolusjonerende kraft gitt oss av nåde. Vi må be Gud åpne våre øyne for at vi skal se hvor rike vi er! Vi er

jordens største under! Det ble vi da vi tok imot Jesus, han som er veien. For at flere skal finne veien, anbefalte Sigfred at alle tegner dobbelt abonnement på Samenes Venn, så kan det andre abonnementet puttes i naboens postkasse. - Redaktøren slutter seg fullt ut til oppfordringen!!!

Elisabeth var ikke sikker på hvor hun skulle tilbringe neste natt, men hun fikk nok være med Solveig Remme (t.h.) hjem denne natta også. Kanskje blir det Synnøve Tronstadhagen (bak) som blir ny "mor" for henne? Det avgjøres ikke før i desember. Først må flest mulig få sjansen til å kjøpe lodd på Elisabeth og hennes velutstyrte garderobe.

Sommerstevne for store og små

Tekst og foto:
Dagfinn Nese

Badet i sol fra klar, blå himmel vaiet det norske flagget i den lette sommerbrisen. Bønn om godt og tjenlig vær ble rikelig besvart! Det er sommerstevne på Tveit i Vegusdal.

Ekteparet Wenche og Odd Berg hadde lenge tenkt tanken om å ha stevne på det som er barndomshjemmet til Wenche. Den idylliske eiendommen har stor plen og flere bygninger. En ideell ramme for et stevne.

Lørdag 10. juni ble det som startet med en skjelvende tanke til virkelighet. Over 80 store og små hadde funnet veien. Alderen spendte fra null til over nitti år. De kunne få kjøpt både pølser, hamburgere, is og kaker. Åresalg gikk så det suste og sammen med matsalg og et lite loppemarked innbrakte dette en flott sum på over 12 000 kroner. Det vil Radio DSF og Kola-arbeidet nyte godt av. Det var disse to viktige delene av Samemisjonens arbeid som ble støttet denne gangen. Sølvi Endresen informerte engasjerende om forholdene på Kola- halvøya og det lys som Samemisjonen får være i dette området.

Ekteparet Berg hadde i anledning sommerstevnet rekvirert mye av sin familie: barn, svigerbarn og barnebarn. Her var det oppgaver til alle. Også noen

fra kretsstyret deltok.

Formålet med sommerstevnet var også at evangeliet skulle løftes tydelig frem. Og det ble gjort. Fra unge mannsstemmer runget sang med virkelig godt evangelisk innhold. Flekkerøy juniorgutter var nemlig sangkrefter denne dagen.

Willy Nicolaisen talte. Han under-

streket alvoret som ligger i dette at det er nå i tiden mennesket avgjør sin evighet. Det handler om himmel eller fortapelse. Bibelen forkynner evig liv i himmelen som Guds mål for oss. *Joh.3.16: For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv.*

Folket koste seg virkelig disse timene på Tveit. Da skulle alt ligge til rette for at vi vil se dette sommerstevnet bli en fast tradisjon i Sørlandet krets av Norges Samemisjon...?

Takk til Wenche og Odd Berg for frisk satsing!

Kretsstyremedlem Mari Tørresen i full gang med åresalg.

Noen foretrakk skygge, andre slikket sol.

Evangeliet synges av Flekkerøy juniorgutter.

Oddvar Buseth 80 år

Det var den 11. juni Oddvar rundet 80-årsvingen.

Fra samme dag markerte han at den formelle tjenesten for Samemisjonen er over.

Etter kurs på Misjonsbibelskolen begynte Oddvar i Nordmøre krets i 1951. Fra 1958 ble han deltidsarbeider i Trøndelag krets, noe han har vært siden da (også som pensjonist).

Oddvar har vært en stillfarende og glad Ordets forkynner, med særlig omsorg for at barna og de unge må få høre og komme til tro. Søndagsskolen har også stått hans hjerte nær.

I tillegg til forkynnergjeringen har Oddvar vært bonde i Singsås. Kona Anne har hatt mye av ansvaret på gården når Oddvar var ute og reiste. Sammen har de tre barn, og etter hvert flere barnebarn. Nå kjenner

Oddvar på at alderen tynger såpass mye at forkynnergjeringen bare fortsetter lokalt, men hans hjerte banker fortsatt varmt for Guds rikes sak.

Vi gratulerer post festum og takker for din utholdende tjeneste i vår misjonsgren. Vi ønsker deg fremdeles mange gode år.

Kirsten Karlsen 90 år

Kirsten Karlsen, Sandvika, fylte 90 år den 14. juli. Vi gratulerer med overstått dag!

Nedre Ås Samemisjonsforening ble startet i 1939. Kirsten Karlsen ble foreningens formann i 1953, og etter 53 år er hun fremdeles en inspirerende

leder. Møtene blir holdt en gang i måneden i hennes hjem, og hun har i alle år ringt og samlet gamle og nye medlemmer, så vi kan være fra 10 til 15 på møtene.

I forbindelse med Tanumkirkes 850-årsjubileum ble hun tildelt Kongens

fortjenestemedalje i sølv for sin innsats.

Foto: Privat

Hårrstevnet 2006

Av
Lisbeth Ravna Strømsnes

Også dette året fikk samemisjonsvenner møtes på Hårr. Det var innevær, og i stuen hos Aida Høyland var det plass nok til de ca 40 som kom. Mange av disse kom i embeds medfør. Arrangøren, Vigrestad Samemisjonsforening, møtte kvinnesterkt opp. Vigrestad musikklag var godt representert med sangere og musikere. Vi fikk høre dem flere ganger. Dette var 68. gang stevnet ble holdt! Én fortalte at han hadde vært med på alle stevnene. I forsamlinga var det flere barn. La oss håpe de kan få være med på flere Hårrstevner!

Kretssekretær Stein Ingvar Kalviknes var stevnetaler. Hvorfor måtte Jesus lide og dø? At han måtte gå gjennom lidelser og trengsler, det

var klart allerede før jorda ble skapt. Vi kan lese Sangboken nr. 662, der Paul Gerhardt i 1647 og oversetter Hans Adolph Brorson i 1735 ser for seg hvordan samtalen mellom Gud og Jesus kan ha foregått. Jesus led for oss. Han døde for oss. Han tok syndene våre bort fra Guds åsyn. Gud ser ikke syndene våre mer! Profeten Jesaja beskriver Jesu lidelse. Dette fikk den etiopiske hoffmannen høre om av Filip. Filip var på prekentur, opplevde å stå i vekkelse. Gud kalte ham bort fra vekkelsen. Han skulle møte den etiopiske hoffmannen. Hoffmannen fikk undervisning, han ble frelst, og han ble døpt. Gud så ikke syndene hans heller.

På Hårrstevnet er det lov å nyte

medbrakt mat og drikke. Formann Ragnhild hadde som vanlig noe i bakhand av både vått og tørt, brus hadde hun også. Et par karer fikk forkortet matpausen sin. De satt på kjøkkenet og telte kollekt penger. 8300 kroner ble det endelige resultatet. De kommer godt med i en skrantende misjonsøkonomi. Vi fikk høre at landsstyret i Samemisjonen har måttet ta opp lån for å klare de løpende utgiftene.

En veteran i stevnesammenheng, som fylte 90 år denne våren, uttrykte glede over sangen om Jesus. Hun ønsket Guds velsignelse over Samemisjonen og de som var til stede.

Vårtreff med sommersmak

Tekst: Magne Gamlemshaug
Foto: Aud Gamlemshaug

Samemisjonen inviterte til Vårtreff i sørsamisk miljø på Nerskogen i Sør-Trøndelag 6.-7. mai i år. Nerskogen ligger ca. 700 m over havet, et par mil nordvest for Oppdal. Bjørka var ikke grønn ennå, men sola varmet, og det var sommersmak i lufta.

VI MØTTES FRA FLERE HOLD

Treffdeltakerne kom fra flere hold. Noen kom fra Elgå øst for Femunden, en kom fra Singsås, noen kom fra nærområdet på Nerskogen, og noen av oss kom fra Trondheim.

Diakoniarbeider Aina Toven Malum var "leirsjef", og hun og Dordi Ofstad var i full sving med å smøre på boller da flere av oss ankom forsamlingshuset Fjellheim utpå ettermiddagen lørdag 6. mai. Kaffen var klar, og det var fint å få en styrketår og noe å spise før det offisielle programmet begynte. Praten satt løst fra første stund. Vi merket at det var fint å kunne møtes på denne måten.

BLI KJENT-MØTE

Litt etter kl. 17 samlet vi oss til bli kjent-møte. Aina dro i gang samtalen, og vi fikk to fine og innholdsrike timer, der vi sang sanger på sørsamisk, og den enkelte fikk anledning til å fortelle fra sitt liv og virke. Vi ble virkelig godt kjent, og vi ble ristet sammen som en stor søskenflokk.

Tida gikk veldig fort, og etter en stund så vi at vi måtte sende kokkene våre av sted for å lage kveldsmat.

Her er noen fra Elgå og Singsås på vei til vårtreffet.

Men det gjorde ingen ting at vi var en halv time forsinket. Kvelden var ennå lys og lang.

KVELDSMØTE MED GUDS-ORD, SANG OG INFORMASJON

Aina T. Malum ledet kveldsmøtet, og vi sang både på sørsamisk og norsk. Det var kommet opp noen fra Rennebu, og nå var vi ca. 20 samlet i den fine vårkvelden.

Aina holdt andakt ut fra Johs. 1,45-50. Teksten forteller om Filip og Natanaels første møte med Jesus. Filip møtte Natanael og sa: "Vi har funnet ham som Moses har skrevet om i loven, og som også profetene har skrevet om: Det er Jesus fra Nasaret, Josefs sønn."

Natanael var imidlertid full av skepsis og sa: "Kan det komme noe godt fra Nasaret?" Filip svarte: "Kom og se!" Og Natanael gikk og så. Han fikk et møte med Jesus, og det ble begynnelsen til en livslang vandring i tjeneste for Jesus.

Også vi som lever i dag kan få si med Filip: "Kom og se!" Kom og se alt det Jesus har gjort for deg! Han døde for dine synder, han oppsto igjen, og han sitter ved Faderens høyre hånd i det høye og ber for deg! Kom og se!

Det var tyngde og kraft i den andakten som ble båret fram. Herren var nær, og forsamlingen lyttet med stillhet og ettertanke.

Etter andakten informerte Magne Gamlemshaug om Samemisjonens arbeid på Kola, og vi fikk også kveldskaffe før vi gikk til ro. Det var litt mørkt, men vi kunne se at sommeren var nær.

GUDSTJENESTE I KAPELLET

Søndag 7. mai benket vi oss til gudstjeneste i Nerskogen kapell. Magne Gamlemshaug forrettet og prekte, og Aina Toven Malum leste lesetekstene og ledet oss i trosbekjennelsen og Fader vår på sørsamisk. Den første salmen "Jesuse almetjii luvnie lea/Jesus från Nasaret går här fram" ble sun-

get på sørsamisk og svensk, og Hans Skotvold hadde reist de ni-ti milene fra Melhus til Nerskogen for å hjelpe oss med orgelmusikk til salmene. Men det var ikke bare han som hadde reist langt. To av de tilstedeværende var kommet helt fra Farstad i Romsdal. De hadde startet kl. 7 for å rekke gudstjenesten i tide.

Prekenteeksten for 3. søndag etter påske var hentet fra Johs. 14, og vi fikk nok en gang høre disse velsignede ord: "La ikke hjertet bli grepet av angst. Tro på Gud og tro på meg! I min fars hus er det mange rom .... Jeg er veien, sannheten og livet..."

Nattverdbordet var duket for oss, og vi fikk en god stund ved Herrens bord, til styrke i livets kamp og troens strid.

MIDDAG OG AVSLUTNING

Etter gudstjenesten samlet vi oss til middag på Fjellheim, og både Sør-Trøndelags-soddet og riskremen smakte fortreffelig. Aina Toven Malum og Magne Gamlemshaug bar fram takkehilsener under middagen, og i en lys og blid ettermiddagstime var det tid for å begi seg på hjemveien.

Vi konstaterer at Vårtreffet på Nerskogen var fylt av trivsel og gode ord, - og det frister til gjentakelse.

Søndag var det gudstjeneste i kapellet. F.v. organist Hans Skotvold, vertskap og klokker Sigmund Ofstad, tekstleser Aina Toven Malum og prest Magne Gamlemshaug. Magne mister aldri hodet, men denne gang var det nære på! (bare på bildet, ja)

Rusprosjektet *Ny begynnelse* har fått ny medarbeider. Vasilij Sutkus er en rehabilitert alkoholiker som ble ansatt i fjor. Alkoholens virkninger har han erfart selv, og også hvordan det går an å leve rusfritt. Han har vært konsulent for rusavhengige på senteret "Håpets hus ved fjellet" og vært et aktivt gruppe-medlem i AA (Anonyme Alkoholikere) i Murmansk.

Nå prøver han å få flere alkoholikere i Revda og Lovozero inn på en tørrere vei og støtter nåværende gruppe-medlemmer på deres vei til en edru livsstil.

Her har han skrevet ned litt om hvordan det var å komme til Lovozero.

Mennesker

Jeg kom til landsbyen Lovozero fra en av de aller største byene i Russland, hovedstaden i nord – Sankt Petersburg, hvor jeg har bodd de siste fire årene. Vi kjørte ut av Murmansk, og etter en stund forlot vi byen. Jeg ble slått av en inderlig glede over naturens barskhet i nord. Vinteren har omtrentsomt lagt alt under et snøhvitt dekke. Over alt ånder det av ro og storhet, og på vakt over alt dette står Sola, den overstrør alt med sine gullstråler.

Vi kom til Lovozero, og vi ble innlosjert på hotell Koavas (Virma). Her ble vi hjertelig møtt av stedets innbyggere, de omgav oss med sin varme og omsorg. Da jeg spaserte på tettstedet, kikket stedets befolkning på meg uten å skjule sin interesse, åpne, uten vaktksomhet og uten ondskap i øynene. Det var uvant for meg, jeg ble litt engstelig, for i storbyen gjelder folks likegyldighet absolutt alle, og i tidens løp har det blitt normalen i hverdagslivet.

Første gang jeg kom innom stedets bakeri, fikk jeg en slik uimotståelig

Jeg tror at kvinner er det fornuftigste vesen som Gud har skapt, og akkurat på henne har han lagt all byrde og ansvar for hele menneskeslekten.

lyst til å hilse på selgeren som betraktet meg oppmerksomt, men jeg undertrykket mitt ønske. Da hilste selgeren på meg som på en gammel kunde, men uten å virke utilbørlig. Menneskene er i sitt vesen gode, åpne, rolige og glade.

De lever det liv som Gud har gitt dem. I fjor var jeg en tur i Voronetsk og Jaroslavl fylker i Russland. Men ingen steder har jeg sett slik

stor mengde av barn og ungdom, og kvinner "i omstendigheter", som her i Lovozero og Revda. Det viser at det enda finnes steder i Russland der kvinner ikke er redd for å føde barn, ta til seg dette store ansvar som det er å bli mor. Jeg tror at kvinner er det fornuftigste vesen som Gud har skapt, og akkurat på henne har han lagt all byrde og ansvar for hele menneskeslekten. Og, da jeg så alt dette, ønsket jeg bare å leve, elske, jobbe og kjenne Guds vilje om hvorfor jeg ble født inn i dette lyset i denne verden.

Vasilij Sutkus

PS Jeg takker min venn Sigfred for at han spurte meg om å skrive ned mine inntrykk.

Redaktøren kunne ikke dy seg, men måtte fremheve et av Vasilijis utsagn.

Samenes Venn

Ansvarlig redaktør:
Generalsekretær
Magne Gamlemshaug
Redaktør: Rigmor Hølmo

ADRESSE:
Samenes Venn
Norges Samemisjon
Kongens gt. 14 B
7011 Trondheim
Tlf. 73 87 62 50
Fax: 73 87 62 60

e-post:
hovedkontoret@samemisjonen.no
Web:
http://www.samemisjonen.no

ABONNEMENT:
11 nr. pr. år
Ordinær årspris: kr. 250,-
Til utlandet: kr. 300,-
For kontingent:
Konto nr.: 3000.15.18565
For offer og gaver til
misjonsarbeidet (også skattefrie):
Konto nr.: 3000.15.18530

Norges Samemisjon

er en uavhengig organisasjon med samme bekjennelsesgrunn som Den norske kirke. Samemisjonens mål er: På bibelsk og evangelisk-luthersk grunn å utføre indremisjonsarbeid blant den samiske befolkning. Siden 1993 har Samemisjonen også startet opp arbeid blant samer på Kola-halvøya. Samemisjonen ser det som en oppgave å støtte samisk språk og kulturarv. Støttevirksomheten omfatter 7 kretser.

Landsstyrets formann:
Arvid Nilssen
Hillerenvn. 60
5174 Mathopen
Tlf. 95 77 37 75

Trykk: Wennbergs Trykkeri AS

RETUR: NORGES SAMEMISJON, KONGENSGT. 14B, 7011 TRONDHEIM

Det skjer ...

.... i Stavanger krets

22. – 24. sept.: Mannshelg på Nordlys Misjonscenter

Ledere / talere: Axel Remme, Eivind Strand, Steinar Trefjord og Stein Ingvar Kalviknes.

Sang- og musikk.

Pris: Enk.rom kr. 600,-. Dobbelrom kr. 550,- pr. person. Leie av sengetøy kr. 75,00.

30. sept.: Høstmøte, Nordlys Misjonscenter

Trekning av medlemsutlodningen og bevertning.

Taler: Odd Eivind Høyvik. Sang- og musikk.

8. – 10. sept.: Høstleir 1 for 1. – 4. klasse på Nordlys Misjonscenter

Ledere / talere: Marianne Abelvik, Finn Vidar Knutzen og Stein Ingvar Kalviknes m.fl.

Pris: 340,-. Søskenmoderasjon kr. 30,-. Leie av sengetøy kr. 75,-.

15. – 17. sept.: Høstleir 2 for 5. – 7. klasse på Nordlys Misjonscenter

Ledere / talere: Endre Overøye, Bjørn Roth og Stein Ingvar Kalviknes m.fl.

Pris: 370,-. Søskenmoderasjon kr. 30,-. Leie av sengetøy kr. 75,-.

Program og påmelding på manns møtet og leirene: Tlf. 51 66 65 42. Mobil 40 40 16 77
eller stavanger@samemisjonen.no

Kast ditt brød på vannet!

I Jesaia 55,11 står det at "Guds ord vender aldri tomt tilbake". Etter et møte vi hadde på vår turné i Norge i april, kom en kvinne bort til meg. "Husker du meg?" spurte hun. Jeg visste at jeg hadde sett henne, men hvor?

Kvinnen forteller: "Jeg var en av dem som besøkte deg på hybelen i studenttiden for 20 år siden. Jeg var ute på oppdrag for Jehovas vitner, og du fortalte meg om hvor du elsket Jesus og at han elsket deg enda mye mer. Denne tanken førte til at jeg brøt med Jehovas vitner, og med tiden fikk jeg troen på Jesu kjærlighet. Jeg hadde bare lyst til å takke deg for vitnesbyrdet!"

Denne kvinnen måtte bryte med sine foreldre, og i

dag er hun med i et familiekor på bedehuset.

Dette forteller meg at vi formidler et levende ord, og at Guds Ord er virkekraftig den dag i dag.

Sigfred P. Giskegjerde

